

El pescador de sa Tuna que Pla va batejar amb el mot de Pagell. El seu nom verdader és Pere Sais, però els begurencs li deien en Pere de'n Llor.

–Tu hi posaries les corbes– i jo el càlcul integral, –i passariem llargues estones– fent equacions de segon grau». Diu un fragment del poema que Reparada el va refusar perquè el trobava inintel·ligible.

He sentit explicar que fa molts anys va anar a fer una xerrada al cinema Olímpia de la Bisbal. Quan va arribar i davant de tota la concurrència que l'esperava, va anar a orinar-se a la soca d'aquella magnòlia que avui està tancada al mig d'un jardí enreixat davant de les voltes. Tothom va quedar esgarrifat dient: «Aquest és el senyor Pla?».

Aquest any sortiran molts amics i coneguts de Pla, amb moltes anècdotes i contes per explicar. Es diu que era un home molt senzill i més aviat tímid. No li

agradaven els actes oficials i solemnes, ni tampoc parlar de cara al públic, ho feia més a gust a les tertúlies de cafè i a les tavernes. No se sap si es feia el pagès, era *garrapo* o es feia el murri. Les converses que tenia amb els amics, tant podien ser de caire intel·lectual com de xafarderies de poble. La seva neboda Rosa, esposa del bon amic Paco Duran, segons *El Punt*, diu que l'oncle Josep sempre els havia fet molt de respecte. Segons com, els feia por i mai no li agradaren les criatures. Últimament, el mal humor de Pla era que no acceptava fer-se vell. S'han emplenat moltes quartilles sobre Pla. Diguin el que diguin els seus detractors, Pla era un gran

català i un enamorat de la nostra terra que el va veure néixer.

Jo vaig tenir molt poques ocasions de conversar-hi, però sí alguna d'escoltar-lo. L'última vegada que el vaig saludar fou al restaurant de can Rubén de Pals mentre dinava amb la companyia de l'exbatlle, l'amic Pere Servià Cantó.

A la revista *Presència* del dia 11 de gener passat, escriptors, periodistes, amics i intel·lectuals, tots han dit la seva, però la veritat sigui dita Pla va ser glòria de Catalunya i de les Il·l·les catalanes.

Més de cinquanta pobles i ciutats de Catalunya l'homenatjaren amb conferències, exposicions, obres teatrals, rutes gastronòmiques i xerrades. Crec que en Pla també es mereix que tots els begurencs li dediquem un més que merescut homenatge.

MARIÀ FRIGOLA i GISPERT

L'Emili Massana (en Rata), el pescador de Fornells que moltes vegades cuinava pel seu amic Josep Pla.

Centre jugant al canari amb els amics. Amb una sola mà feia saltar les cartes amb una lleugeresa i una gràcia espaterrants.

En el llibre *El meu poble*, explica que Bonaventura Sabater, exbatlle de Begur i un dels propietaris de la Fàbrica Forgas, digué en una quartilla publicada al *Baix Empordà* que la font de ca n'Estesia de Fornells era afrodisíaca i molt útil als matrimonis sense fills. Quan una noia de Begur feia Pasqua abans de Ram, deien que en tenia la culpa l'aigua de la font de can Estesia.

No podia pujar a Begur, que no anés a fer la visita al seu bon amic Amador de can Nan.

Crec que de l'última persona que parla de Begur és de la Reparada de can Carlets, a qui li va dedicar la bonica poesia: "Ai Reparada".

«Ai, Reparada si sabessis –les combinacions que es podrien fer– amb les teves el·lipses concretes –i el meu pensament...! Si tu i jo, Reparada, poguéssim anar un vespre carretera avall, –et dibuixaria les premisses– de la geografia elemental